

Куклата при дъдо Коледа

Еднинка кукличка красива,
Най-скжпъ и сладъкъ дѣтски гостъ,
При дъдо Коледа стива
И му отправя тозъ въпросъ:

— Обичамъ, Коледо, елхата —
Тя носи цѣло тѣржество;
Не мога ли азъ тамъ — съ дѣцата,
Да мина свѣтло Рождество?

Отвръща дѣдото тогава:
— Това е пуста суета,
Кога свѣтътъ се изтезава
Отъ гладъ и мре срѣдъ нищета!

Когато виждаме нещастни,
Що охкатъ, плачатъ вредъ безспиръ,
Какъ можемъ да сме безучастни,
Да диримъ слава, пѣсни, пиръ?

Иди, о, кукло, тамъ, кждѣто
Отруденъ, беденъ свѣтъ съзрешъ
Съсъ топла вѣра у сърдцето, —
Иди утѣха да дадешъ!